

respirații de primăvară

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

drumurile sunt ninse până la ocean
pe aici plouă cu incertitudini
flori multicolore își deschid mirările pe trupul tău verde
mugurii mici stau să pleznească
a primăvară

mi-e foame de ei
mi-e sete de tine

te-aș cuprinde în cupa inimii
ghiocel firav tânjind după soare
iubește-mă cu pasiune
să nu te uit niciodată

la pieptul meu
uită de lume
să petrecem această clipă împreună
nu contează cât de repede trece
nu vom măsura ziua în ore
minute
apusuri
dispneici vom număra respirații
să fie cât mai lung răsăritul

peste ani
vom îngenunchia sub orizontul timpului
rugându-ne ca urmele noastre să nu fie șterse
de lacrima ploii de martie
nici de ploaia rece din noiembrie

la mulți ani primăvară

vântul trece prin ungherele timpului
ca o promisiune a întoarcerii

mi-ai sădit în inimă un bulb îndărătnic
de liniște și neliniște
o floare al cărei nume nu-l va ști nimeni niciodată
tu numai
cel care mi-ai botezat ființa cu atingeri delicate
desprimăvrându-mă

te-aș trăi ca pe un anotimp prea mult așteptat

sub sărutul tău mi-ar înverzi
tâmpilele
umerii
buzele
pântecul ca o livadă cu meri ce-și ning florile pe palmele Domnului

iubește-mă cu pasiune
să nu regret că primăverile calcă desculțe prin sufletul meu
mereu grăbite
mereu capricioase

păstrează-mă la pieptul tău
să uit de lume
îți cer o mie de ani de pace
în dar de ziua mea

ioan grigoraș & liliana trif